

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 135. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

PÉNTEK, 1953 JUNIUS 12.

A mai számból

A minisztertanács rendelete a vámrólésnek és a gabona szabadforgalmának meghosszabbításáról és a betakarítási szemvesztés csökkentéséről (2. oldal) — Minden erővel a növényápolás sikeréért (3. oldal) — A jelentős nem pótolja a személyes ellenőrzést Nyírmártonfalván sem (3. oldal) — A DISz Megyei Bizottság felhívása a megye fiataljaihoz (4. oldal).

Kultúrágítációs csoportjaink az új kenyérért

Kultúrágítációs csoportjaink nem tekinthetnek vissza nagy múltra. A Szovjetunió kulturális életének példája nyomán mindössze pár évvel ezelőtt honosodtak meg nálunk. Kultúrágítációs brigádjaink mégis, már ezalatt a rövid idő alatt is, sok szép eredményt értek el, sikerrel segítettek politikai és gazdasági feladataink megoldását, a béke védelmét.

Kultúrágítációs csoportjaink gyorsütemben növekvő száma és egyre sikeresebb működése bizonyítja annak, hogy kultúrágítációs csoportjaink megértették: munkájuk csak úgy lehet igazán értékes, ha állandóan szemmel tartják, figyelemmel kísérik az életet, a napi eseményeket.

Megértették, hogy a kultúra, a művészet fegyver a dolgozó nép felemelkedéséért, a békét lojaltá tételéért. De nemcsak megértették, jól forgatták is ezt a harci eszközt, a kultúrágítációs „közharcainak fegyverét”.

A választások előkészítésének időszakában és a választások alatt csak Debrecen területén közel 1000 kultúrágítációs brigád működött. A kultúrágítációs különböző módszereivel, ügyes műsorokkal mutatták be dolgozóinknak a mult és jelen közötti különbséget, azt a hatalmas fejlődést, amely a felszabadulás óta végbement dolgozóink életében.

A választások napján már kora hajnalról kezdve hangosak voltak az utcák vidám nótáitól és az egyes szavazóközpontokban dalol, táncolva szabad választások hangulatát.

fokozták a működők tevékenységét. Uljenek sürgősen össze a népművelési állandó bizottságok és beszéljék meg az ezzel kapcsolatos feladatokat. Dolgozónak ki tervezt a csoportok működtetésére vonatkozólag és gondoskodjanak már most, jó előre arról, hogy ezeket a terveket jól szervezett, elépkepes brigádok hajtsák majd végre. Tehát ellenőrizték az egyes csoportok felkészültségét; beszéljék meg velük is a feladatokat, segítsék a meglévő hibáik és hiányosságok kijavítását.

Csoportjaink azonban ne várjanak erre. Kezdzék meg öntevékenyen a munkát, a választások előkészítése során tanúsított leleményességgel. Munkájukban alkalmazzák a kultúrágítációs eddigi gyakorlatát során kialakult legkiválóbb eszközöket, — ne riadjanak vissza új módszerek alkalmazásától sem.

Készítsenek vándorszínpadokat. Ezt a módszert Berettyóújfaluban kezdeményezték és azóta már a megye számos helységében örvend nagy népszerűségnek. A vándorszínpadot úgy kell elkészíteni, hogy könnyen hordozható legyen. Egy-egy vasárnap a község 5-6 helyén lehet felállítani és előadni azon a munkában élenjáró népszerűsítő, lemaradókát bíráló műsorokat. Készítsenek csoportjaink dícsőség-táblákat, amelyeket aztán kiváló dolgozók házában falára, kapujára helyeznek el, egy kis üdvözlő műsor keretében.

Ne felejtkezzenek meg azonban a szegénytáblákról sem. Ezekkel a lemaradók házára kell „ékesíteni”. Keressék fel brigádjaink a földiken dolgozó parasztokat. Adjanak ott a helyszínen számukra műsort, olyat, amilyent éppen megérdemelnék jó munkájuk, vagy gyenge eredményeik után. Ne idegenkedjenek attól sem, hogy — amennyiben erre szükség mutatkozik — gyakorlatilag is segítsék munkájukat: bizonyítsák be, hogy a jó kultúrágítációs munkás nemcsak a szavak embere. Használjanak ki általában minden lehetőséget — kultúrágítációs, sportrendezvények színtereit, ebédszünetek stb. — hogy minél szebb eredményre segítsék dolgozó parasztágunk nyári munkáit.

Pártszervezeteink, tanácsaink biztositásnak csoportjaink számára minél több lehetőséget, biztositásnak rájuk bátran feladatokat. Fordítsanak gondot a csoportokra, törődjenek velük, hiszen az az idő, amit erre fordítanak, százszorosan visszatérül: az eddigi eredmények kézzelfoghatóan igazolták ezt.

Dúsak, szépek a földjeink, gazdag lesz a termés. Kultúrágítációs csoportjaink jó munkája segítse, hogy ez a gazdag termés minél gyorsabban, minél kevesebb szemvesztéssel kerüljön majd magtárainkba és, hogy a jövő esztendőben nagyobb és szebb legyen dolgozó népünk kenyere.

Ha becsülettel felkészülnek, egészen bizonyos, hogy sikerrel oldják meg ezt a szép és megfizető feladatot.

BÉKETETTEKEL A FÉLÉVI TERV SIKERÉÉRT

Üzen az Alföldi Nyomda

„Mi magyar dolgozók saját hazánkban látjuk vendégül az emberiség legjobb békeharcosait, kötelességünk hát, hogy ilyen szellemben is csatlakozjunk.” Sűrűn lehet mostanában ilyen és hasonló kijelentéseket az Alföldi Nyomdában hallani. A dolgozók tudják mit üdvözölhetnek június 15-én, eképpen is csatlakoznak. A munka és a napi termelés sikeréért vívott küzdelem sok-sok mozzanata példamutatóan igazolja ezt. A legjobbak közül is a legjobbak, mint Maglóczy Pál, Burai János sztahanovista képződő, Erdi Sándor ifjúmunkás gépmester örömmel jelentették a Béke Világítanásnak: e héten is 177, 168, illetve 136 százalékra teljesítették terüket. Lovas Mártonné kétszeres sztahanovista, Molnár Ferencné, Török Magda ifjúmunkás ugyanezt üzenhetik Ilja Erenburgnak, Nazim Hikmetnek, hogy nem teletették el kötelességüket, helytállnak és jó békeharcosokhoz — hiszen csatlakoznak!

A Békeműszak hatalmas visszhangja

A felszabadulási hét nagyszerű napjait jellemző lelkesedéssel csatlakoznak üzemünk a Ruhagyár versenykiállításához s jelentik be, hogy a Béke-Világítanás budapesti ülésének tiszteletére békeműszakot kezdeményeznek.

Az Orvosi Műszergyár dolgozó 486.000 forint értékű különböző műszert gyártanak tervező felül, második negyedévi tervüket június 22-re teljesítik. A Járó-műjavító VIII. osztálya június 15-re tesz eleget félévi kötelezettségének.

A Fűtőházban különösen a fiatalok kezdeményezték szívvel-élelkel. Elhatározták, hogy a VII. kezdeteig, augusztus 2-ig tervben felül egy mozdony és 10 tehernokosi időszakos javítását elvégzik.

Nincs drágább, kedvesebb szó a békénéél, Már a gyűgőg gyermekek is ezt tanulják az anyák puha, ölelő karjaiban, ennek nevében alkotnak, építenek, indulnak harcba a biztató holnapért százmilliók. Népek és emberek közös nagy nyelve ez országokot és földrészeket összekötő kapocs: világhíd, melyen át korunk nagy igazságos követelése áramlanak. Békét, kiáltják a fiatalok, az anyák és a gyermekek és ennek kivívásáért négerék, fehérbőrtek, ázsiaiak, európaiak fognak össze és mennek harcba, ha kell szavakkal, ha kell tettekkel és követelésekkel is, a végső győzelem kivívásáig.

Becsülettel megállják helyüket ebben a küzdelemben országunk, megyénk dolgozó is. Ezekben a napokban a Béke-Világítanás budapesti ülése előtt a sebesen forgó gépektől serényebben dolgozó műhelyekből, üzemekből jelentik: eredményesen, kötelességtudóan teljesítik a tervet, fokozzák teljesítményüket az ötéves terv sikere, a béke nagy ügye érdekében!

Harcos napok a Ruhagyárban

Mióta a ruhagyáriak versenyfelhívása megszületett és az üzemben elindult győztes útjára a békeműszak, úgy a dolgozók, mint a szalagok és munkaterek nemes vetélkedésében szinte óráról órára születnek szép eredmények. A gépészek, kézi munkások, vasalók, csomagoló önkéntesen maguk kéri, hogy versenyre kelhessenek egymással, fűszármaljak minden eddigi eredményeiket.

Szerdán a július 10. től 20-ig tartó műszak első napján egyébként vidám zeneszó kísérelte a munkába érkező dolgozókat. Olyan lelkes hangulat alakult ki, hogy az öregek, fiatalok az üzem udvarán még táncra is perdültek. Persze nemcsak a forgójodásban, de a termelésben is sikeresen megállják a helyüket a ruhagyáriak. Már az első napon számos termelési eredményről adtak hírt a verseny táblák. Görgényi Vince elvtárs 110 százalékos felajánlását 200.4 százalékra teljesítette, Hegedűs István is közel 80

százalékkal szárnyalt a túl eddigi eredményét. A párosversenyzők közül a műszak első napján Sivadó Mihályné lett győztes 173.2 százalékkal, megelőzve Melegh Irént, aki ugyanekkor 167.3 százalékot ért el.

Eredményesen kivesszük részüket a nagy küzdelemből a muszákiak is. Különösen Elek Ferenc és Porcsin Ferenc muszáki diszpécser párosversenye kelte fel az üzem figyelmét. Elek Ferenc vállalta, hogy további 8 százalékkal csökkenti a visszavetési százalékot (minőségi vonal) s nem lépi túl a muszákra felhasználható beralapot.

A szerdai eredmények alapján Elek Ferenc muszákjá vezet 109.2 százalékkal, ami azt jelenti, hogy 6.2 százalékkal megelőzte Porcsin Ferenc részlegét.

A verseny most nagy lendülettel folyik tovább, hogy a békeműszak alatt a Ruhagyár maradéktalanul teljesítse június 15 tiszteletére tett ígérését.

Lenner Zsigmond.

Hortobágyi Állami Halgazdaság. 10 kilós pontya a gyermek ülén.

A munkás-paraszt szövetség erősítéséért

Érik a határban a béke gazdag termése. Dolgozó parasztágunk fáradságos, szorgalmas munkája a gépi talajművelés és technika fokozott alkalmazása révén meghozza gyümölcsét. A Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat dolgozó a közlegő aratás nagy munkájában testvéri segítséget nyújtanak a dolgozó parasztágunknak. A Béke-Világítanás ülésének tiszteletére s az Eszék-Dunántúli Áramszolgáltató Vállalat versenykiállítására válaszulva elhatározták, hogy a megye különböző részein fekvő 35 szérűteleg villamoshalozatának kiépítését a legközelebbi időn belül befejezik. 26 cseplesi szérűtelegen már kész is a vezeték, a még hátralévő 9 helyen is befejezik az építési munkákat június 15-ére.

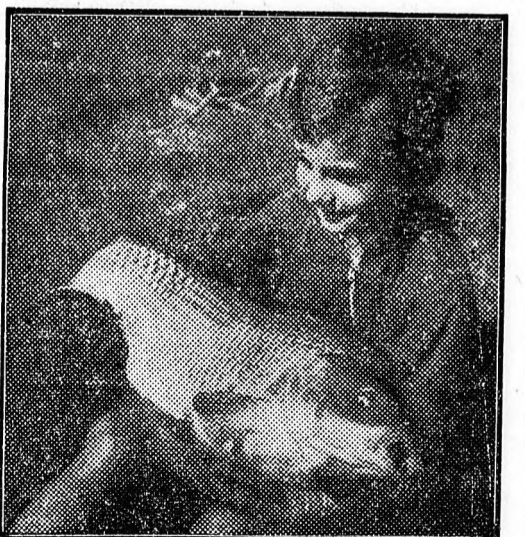
A vállalás sikeres teljesítésére a dolgozók tudásuk legjavát nyújtják. Különösen Tarr István szerelő brigádja végez jó munkát. A brigád tagjai úgy Műkepercsen, mint a Bősörményi úti Tangazdaság villamos cseplesi helyeinek szerelési munkálatainál máris határidő előtt eleget tettek kötelességüknek. Molnár Ferenc.

Mátyus Andrásné ajándéka

Sok apró dologból tevődik össze a mi mindennapi életünk. A tervteljesítés színterén emberek helytállásából, akaratából, harcosszerű erőfeszítéséből. És hogy mennyire nincs határa dolgozóink alkotó kezdeményezésének, arról a mostani hetek, a Béke-Világítanás budapesti ülésének tiszteletére szóló verseny hetei is újabb izelítő adnak.

Csak egy példát a sok közül: A Dohánygyárban dolgozik Mátyus Andrásné vágó, háromgyermekes édesanya. Mátyus elvtársné céjül tüzé ki maga elé, hogy olyan teljesítménnyel készül június 15-ére, amilyennel a Dohánygyárban is csak kevesen dicsekednek. Adott szavát maradéktalanul bevéltotta. Májusban 136 százalékra teljesítette havi tervét s munkakörében a „szakma legjobb dolgozója” lett. Most is állandóan 135-137 százalékra teljesíti normáját, ami jelentős eredmény ebben a munkakörben.

Mátyus Andrásné ezt az ajándékot küldi el a Béke-Világítanás budapesti ülésére. Üzenet ez és egyben harcosszerű helytállás is! Dicséret, elismerés illeti érte!

Hortobágyi Állami Halgazdaság. 10 kilós pontya a gyermek ülén.

Holdanként 40 mázsás veszteség, mert késik az egyelés

Gyom, gyom, gyom mindenütt. Mintha nem is cukorrépat, kukoricát, napraforgót veteltek volna a macedi Néptanács tagjai, hanem gyomot, repcét, Sírni szeretne az ember, amikor ilyen földet lát. A 30 hold répből még alig 15 holdat egyeltek ki, a 100 hold kukoricához hozzá sem nyultak, ott eszi a gaz, hasonlóan a napraforgót is. Az elmúlt évben pedig tanulhattak volna már saját bőrükön, akkor sem dolgoztak többen becsülettel. Most a jó termés, a nagyobb jóvedelmet akarják odaadni.

Látszólag pedig minden rendben van a Néptanács tszcs-ben. A területet felosztották egyenként, megvannak a munkacsoportok. A legtöbb tag dolgozik és mégis nő a gaz, a kapálás pedig napról napra marad.

Egyesek véleménye szerint azért van a lemaradás, mert kevés a tag. Ebben van is valami, hiszen mindössze 24-en dolgoznak a növényápolásban. De vajon ez a hiba? Nem! Kevés tagról panaszok, közben

ott van a munkacsoport, csak nem vonják be a munkába.

Csendom Imrénének három gyermeke van, mégis kint szorgoskodik nap, mint nap. Kovács Antalné, Németi Jánosné, Vágó Gaborné, Balogh Lajosné és még vagy 12 erős, egészséges asszony viszont feléje sem néz a csoportnak. Németinének az ura, aki csoporttag, úgy vélekedik:

az én feleségem nem fog egy kapavágást sem csinálni!

De vajon gondolkoznak-e ilyenkor a munkától távolmaradók? Nem igen! Mert ha gondolkoznának, akkor tudnák, hogy

az eddigi létszámom répből közel 1200 mázsát, kukoricából 300 mázsát, napraforgóból szintén többmázsás kiesést jelent,

amit majd maguk között osztanak szét. Ha továbbra is ilyen munka folyik, jóval több kiesés lesz. Ugy látszik a Néptanács több tagja nem akarja, hogy kamrája tele legyen az ősszel.

A lógósokat nem vonják feljösségre a csoportban. Szakács József már három napja feléje sem néz a tszcs-nek, de még sen-

ki sem vonja kérdőre. Ez persze nem újság, mert az egész növényápolási munka ideje alatt egyetlen egy tagtól sem vonta le a munkaegységét azért, mert igazolatlanul hiányzott.

Boros Sándor elvtárs a tszcs elnöke ügyeljen, elnézi a 16. gást, elnézi azt is, hogy elvándoroljanak, veszekedjenek a csoportban és egyesek hátráltassák a munkát,

ahelyett, hogy kemény kézzel megszilárdítaná a fegyelmet.

Nem ilyen munkát várunk a macedi Néptanácsotól. Embereijük meg már végre magukat s tegyék meg azt, amit a földnek érdekeiben, hogy

ne a gyom vigye el a bő termést, hanem maguk a tagok.

Hogy ilyen munka folyik a macedi Néptanácsban azért elsősorban Boros Sándorral az élen a tszcs vezetősége a felelős. Feltétlenül a tanács és a pártbizottság is. Miért nem nyújtották már régen segítséget, miért hagyták, hogy ennyire eluralkodjanak a hibák. A segítséget azonban még most sem késő. A legsürgősebben cselekedni kell, menteni a bőséges termést!

Minden erővel a növényápolás sikeréért

— ezt határozta el a gépállomási tanács ülése Vámospércsen

Folyik a munka kint a földön a vámospércsi határban. Kapálnak, szénát gyűjtenek, sok helyen a vizet érzéskül feléle a lapályos földekről. Mit keresnek ebben a nagy dologidőben olyan sokan a gépállomási irodájában? A gépállomási tanács üléseket ott, körülbelül húszan vannak a telenben. A gépállomási vezetői a szövetkezéshez tartozó termelőcsoportok elnökeit, párttitkárokat, megyei kiküldöttek tanácskoznak.

A szénagyűjtés

Kertész Lajos elvtárs, a bagaméri Alkotmány tszcs elnöke váltig mozog a széken. Megcsörren a telefon, jelentkezett a csoportja.

— Halló? — Itt az elnök beszél. — Igen, igen, Kertész. Ide figyelj — adja az utasítást. — azonnal minden embert beállítani a szénagyűjtésbe. Az irodában is csak egy ember maradjon...

...már pedig én azt látom, — mondja beszámolójában Nagy Sándor elvtárs, a gépállomási helyettes igazgatója, hogy kár ott állítani a kultivatort a bagaméri Alkotmány tszcs-ben.

Hozzuk át a vámospércsi Dózsa, mert az még az első kapálást sem végezte el.

Be sem fejezi jóformán Nagy elvtárs a beszámolóját, a bagaméri Alkotmány elnöke kér szót.

A kultivatort nem engedem, míg nálam kész nincs a munkával.

Mert ha egyszer elhozzák onnan, a fene tudja mikor látom. Négy napig állt az utcán, nem tudott dolgozni, különben már kész volna a második kapálással is. Sorra felszínre jönnek a hibák, kemény bírálatok hangzanak el a tszcs elnökök részéről a gépállomási tanács üléseken.

más felé: ha elromlik a gép, napokig kell várni a szerelőre. Megígérik, hogy küldik a vontatót, ott áll hét ember, de nem érkezik a gép. A munka nem felel meg a minőségi követelményeknek, nem ellenőrzik a gépállomási vezetősége.

A minőségi munkaéri

A felszólításokból kitéjük az is, hogy a termelőszövetkezetek sem teljesítik mindig a gépállomással szemben fennálló kötelezettségeiket.

Kinek a kötelessége első sorban ellenőrizni a traktorosok munkáját? — kérdi László Eszter elvtársnő, brigádvezető, — ha nem a tszcs tagoknak, vezetőiknek. Hiszen nekik terem a föld,

Meg kell mondani azt is, hogy a tszcs vezetők sok esetben az olyan embereket küldik a gépállomásra traktorosnak, vagy adnak munkagépeket, akiket nem nagyon tudnak másra felhasználni. Persze ott sem végeznek jó munkát. Major Gábor, a vámospércsi Dózsa tszcs brigádvezetőjének fia is gépállomásra került traktorosnak. Ha azonban a gépállomási brigádvezető bírálja a fiú munkáját, Major Gábor azt kérde tőle: „Mikor léptem én az elvtársnő lábára, hogy az én lábom lapososa?”

Hiba a tszcs-k részéről, hogy nem veszik igénybe a gépállomási növényápoló-gépeit. Két okekapá összekapcsolás és egy kultivátor van itt, de

a három gép mindössze 76 holdnyi munkát végzett eddig.

Ezt egy kultivátorral két nap alatt el lehetett volna végezni. Összesen 80 hold növényápolási munkára kötött szerződést a gépállomással a vámospércsi Dózsa

és a bagaméri Alkotmány tszcs. Vajjon azért adta-e párunk és kormányzatunk a gépeket, hogy ott feküdjön a gépállomáson? Pedig a bagaméri Alkotmány és a nyírácsdéli Petőfi kivételével igen nagy az elmaradás a növényápolás terén a gépállomáshoz tartozó tszcs-kben. Legtöbb helyen arra hívják, hogy sáros a föld, nem lehet kapálni. De a „vizes” elméletet megcáfolják maguk a gépállomási tanács-ülési résztvevők.

— Ne azt nézzük, hogy lágy vagy nem lágy a föld, hanem neki teljes lendülettel a növényápolásnak — mondja Nagy elvtárs, a gépállomási helyettes igazgatója. Holnap is esik egy kis eső, holnapután is.

az idő meg telik és megöli a gaz a növényt, ha nem kapálunk.

Ne halászból, vadászából éljenek a brigádvezetők, mint őseink — bírálja a vámospércsi Dózsa és a halapi Boicsai tszcs-eket, — hanem harcoljanak a jó termésért. — Ne rejtjük el az embereket egymás között, osszák fel a területet és feltejen kiké a magáért. — veti fel helyesen Ludnai János elvtárs, a vámospércsi községi pártbizottság titkára.

Minden gépnek munkát biztosítani

A vámospércsi gépállomási fennállása óta nem töltötte be kellően a hivatását. Pócsik Ferenc igazgatót bíróság elé állították, mert rossz munkájával súlyosan megkárosította a népgazdaságot és a termelőszövetkezeti csoportokat. Most Nagy Sándor elvtárs, vezető mezőgazdász irányítja a munkát. Sokat javult azóta a gépállomási munkája. A tavaszi talajmunka tervét 152 százalékkal teljesítették. Még azonban mindig sok kiköszörülmi való csorba van. A jóindulat kétségtelenül megmutatkozik. Több-ször voltak már kint a gépállomási dolgozói a Dózsaiban, kézi növényápolási munkát végeztek. Pedig nem ez lenne a feladatuk, hanem az, hogy a meglévő gépek maximális kihasználásával nyújtsanak segítséget. Olyan szoros kapcsolatot építsen ki a gépállomási tszcs-ekkel, hogy: ne az legyen a gond, mit kezdjenek a drága gépekkel, hanem, hogy hova adják először, mert minden tszcs-ben égetően szükség van azokra. Kössenek pótszerződéseket, tegyék világossá a tszcs-tagok előtt a gépi munka rendkívüli nagy jelentőségét.

A jelentés nem pótolja a személyes ellenőrzést Nyírmartonfalván sem

Nyírmartonfalva a debreceni járás községei közül az utolsók között van a növényápolásban. Kiss István elvtárs, a községi alapszervezet titkára, Buglyó István elvtárs, a községi tanács elnöke az esős időjárásra panaszolnak és a jelentőszolgálatra.

— „Sok eső volt itt elvtárs — mondják — a lapályos része. Ken még mindig sáros vize. Nyós a talaj, nem lehet kapálni. Meg a mezőőrök jelentése sem pontos. Lehet, hogy több van elvégezve, mint amit jelentek.”

— Hogyan? Hát a párttitkár elvtárs nem szokott ki menni a határra személyesen is ellenőrizni a mezőgazdasági munkát — kérdezem.

— Hát... szoktam... szoktam, de most is ötféle jelentést kell küldenem, mivel én vagyok a mezőgazdasági előadó, ezért a héten bizony még nem voltam kint.

Sürgős jelentés ide — sürgős jelentés oda, kimentünk a titkár elvtárral a határra a Vámospércs felől részre. Gyönyörű rozsz táblák, virágzó krumpli földeken akad meg a szemünk, amint a községet elhagyva neki vágunk a határnak.

— Tudja-e titkár elvtárs, hogy most mit csinálunk? — Megnézzük a határt.

— Ugy van, megnézzük a határt, de úgy is lehet mondani, hogy ellenőrzünk, meggyőződünk a mezőőrök jelentéséről.

Valóban, az eső nyomai a határ minden részén még látszanak. A dombos, hájas földekről a víz leszaladt a fenékbe és bizony itt-ott még csillog benne a víz. A határban sokan kint szorgoskodnak, kapálnak, néhol krumplit töltögetnek. Az egyik domboldalon egy élénk zöld tábla földet látunk. Közélebb megyünk látjuk, hogy kukorica lenne, de nem látszik ki a gazból.

— Kife ez a föld? — kérdelem. — Surányi Lajosé. Ez olyan kétféle féle, tudja elvtárs. A Dolmányzárónál dolgozik, de 6 hold földön gazdálkodik, de hiába kétféle nem tud számadni.

Tovább mentünk hol dűlön, hol csak úgy toronyiránt. A gabonafélék igen szép termést ígérnek. A kapások, kukorica, napraforgó is meglehetősen jól néz ki, bizony több helyen már virágzik a krumpli.

de több olyan tábla van amit még egyszer sem töltögettek fel. Itt van mindjárt Kál mánchelyi Antalné, vagy Molnár József. A falu alatt van a földjük, szinte a házuk végénél kezdődik. A virágzó krumpli föld szinte hívogatja őket, de hiába. Találtunk több olyan kukoricaföldet, amit meghúztak lovaskapával, talán már egy hete is, de a sorokat már nem kapálták meg.

— Hát a széna kaszással hogy állunk? — kérdezem. — Itt bizony le vagyunk maradván.

Le bizony titkár elvtárs, le sem tagadhatná. Pedig az időt ki kellett volna használni a kaszálásra. A télen sokan még az istálló tetejéről is leszedték a szalmát a jószágnak Nyírmartonfalván, most pedig nem igyekeznek a széna lekaszálásával. Igaz, hogy a mezőőrök jelentésében szerepel 12 hold kaszálás, de úgy látszik az a határ másik részén lehet, mert itt bizony egy rend szénát nem látni, még mind lábán van.

Visszamentünk a tanácsházára. Kiss elvtárs megtörölte izzadt homlokát s csak ennyit mondott: — Hát egy kicsit lemaradtunk, de behozzuk, de be am. Hinni lehet a szavának, olyan határozottan mondja. Valóban be is lehet hozni a lemaradást, csak élénkebbé kell tenni a dolgozó paraszt versenyt. 200 dolgozó paraszt kötött egymással versenyserződést, de az eredményt alig ismerik, mert a hangosíradó most „néma hirdető” játszik, a versenyablak elkészítését még most „tárgyalják” a tanácsnál.

Be lehet hozni a lemaradást, csak a községi pártbizottságnak határozottabban kell irányítania a pártszervezetek munkáját. Takács László elvtárs, a községi pártbizottság titkára tanítsa meg az alapszervezeti titkárokat az ellenőrzésre. A párttitkárok elvtárs ne csak a jelentéseket írja, hanem gyakran menjen ki a határra és a növényápolásban elmaradó dolgozó parasztokat is gyakrabban keressék fel a népnevelők, mint eddig. Ha az aratásig rendelkezésre álló néhány hét minden óráját nem használják ki a növényápolásra, a kapálásra, akkor aratás után még kevesebb idő lesz arra — és a termés is kevesebb lesz. Ezt kell megszívlelni a nyírmartonfalvai pártszervezetnek.

Id. Antal Mihály példát mutat a növényápolásban

Nappal van de olyan kihalt a község, mintha éjszaka lenne, amikor már mindenki nyugovóra tért. Pedig nem alusznak Nyírácsadon. Ellenkezőleg — minden épkézláb ember kint van a határra, hogy kihasználja a jó idő adta lehetőségeket. A növényápolásért indultak harcba Nyírácsád dolgozói, s szorgos kezük nyomát dicséri a szép határ.

Kora reggel óta kint dolgozik Idős Antal Mihály egyénileg dolgozó paraszt is. Elenjár a növényápolásban.

Ott dolgozott éppen a burgonya földön. Már másodikszor kapálta.

— A múlt héten késő este vizet eresztettek a másik darab földre — mondja — s huzattuk a kukoricát, ahol lehetett. A meleg határra marosan kiszikkasztja a földet a völgyesebb helyeken is, ha így marad az idő.

Idős Antal Mihály nemcsak a burgonyánál, de a kukoricánál és napraforgónál is elvégezte a növényápolást. Nemhiába emlegetik

titk példamutatóként a községben. Ha rendelkezéssel lát a szomszédai földjén, figyelmezteti őket. Legutóbb is Bilák Lászlónak, Antal Ferencnek szólt, hogy igyekezzenek a növényápolással, hiszen saját érdekük is.

— Meg lehet nézni most már az Antal Féri krumpliját is, már fel-töltögetett — mutat kezével az Antal földje felé — gyönyörködik a szem, ha ránéz.

Látszik rajta, hogy nemcsak a maga eredménynek hanem a másokéknak is örül, s ösztönöz másokat is jó munkára. Elenjár a beadásban is. Már teljesítette egész évi tojás és háromgyedévi háromfibeadását is. A 7. évi megtartott tanácsülésen pedig beadványt nyújtott a Levente József dolgozó parasztnak. Vállalta, hogy szemvesztés nélkül takarítja be gabonáját s a beadását a cséplőgéptől teljesíti.

Idős Antal Mihály pedig állja a szavát — így ismerik s bizonyítja jó munkája is.

Hermann István 5 és fél holdas nagyeresű dolgozó paraszt nem akarja a gaznak adni a jó termés Burgonyáját feltöltögette kukoricáját megkapálta, kukoricáját is már másodikára kapálja.

